

פרעה. זהו שפטות ופרעה
הקריב, והרי זה נתבאר.
ויאמר משה אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת ה'. אמר
רבי שמואל, אשרי חלוקם של
ישראל, שהרי רוזה כמו משה
הליך בחוכם. כתוב (שם ס) ויזכר
ими עולם משה עמו. ויזכר ימי
עולם - זה הקדוש ברוך הוא.
משה עמו - ומכאן למדנו שמשה היה
שקל בבל ישראל. ולמוננו מונה
כירועה העם הוא מפש העם כלו.
אם הוא זוכה - כל העם זוכים,
ואם איןנו זוכה - כל העם לא
זוכים ונעננים בגלו, והרי
פרישה.

התיצבו וראו - אין לכם לערד
קרב, שהרי הקדוש בריך הוא
יערד קרב בשביבכם, כמו שנאמר
ה' ילחם לכם ואתם תחרישון. בא
ראה, באוטו ליליה בנס הקדוש
ברוך הוא את הפמליה שלו ודין
את דני ישראל, ואלמלא
שהקדימו האבות על ישראל, לא
הייו נצולים מן הדין. רבינו יהודה
אמר, זכות יעקב הגנה על
ישראל, זהו שפטות (תhalim כד)
לולי ה' שחייה לנו יאמר נא
ישראל, ישאל סבא.

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון.
רבי אבא פתח, (ישעיה נה) אם תשב
משbat רגלו עשות חפץ ביום
קדשי. אשריהם ישראל שהקדוש
ברוך הוא התרצה בהם לתקב
בهم מכל שאר עמי העולם,
ומתוך אהבתם קרב אותם אילו,
ונמנן להם תורה, ונמנן להם שบท
שהיא קדרש מכל שאר הימים,
ומנוחה מהפל, וחדרה של הכל,
וש��ולה שบท כנגד כל המתה,
ומי שומר שบท כלו שמר את
כל המתה.

ורקצת לשบท עוג - ענוג של
הפל, ענוג הנפש והגוף, ענוג

**פרעה. הִذְא הוּא דְכַתִּיב וְפָרֻעָה הַקָּרֵיב וְהָא
אֶתְמָר.**

ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו
את ישועת יי'. (שמות יד) אמר רבי שמואל
זבחה חולקיהון דישראל, הִזְא רְעֵיא כמשה
אֶזְאֵל בְּגֹויִים. כתיב (ישעיה סג) ויזכור ימי עולם
משה עמו. ויזכר ימי עולם: דא קדרשא בריך
הוא. משה עמו (מבאן אוילפנא) שkil הוה משה
בכל ישראל. ואוליפנא מהא, כי רעיא דעתם
הוא ממש עמא כלחו, אי איה זכי, עמא
כלחו זקאן. וαι איה לא זכי, עמא כלחו לא
זקאן ואותענשו בגינויו, והא אוקמיה.

התיצבו וראו, לית לך לאגחא קרבא, הִזְא
קדשא בריך הוא, גיגח קרבא
בגיניכון, כמה דאת אמר, יי' ילחם לכם ואתם
תחרישון. תא חזי, ההוא ליליא, פנש קדרשא
בריך הוא לפמליא דיליה, וקאיין דיניהו
דישראל, ואלמלא דאקדימו אבחן עלייהו
דישראל, לא אשׂתזיבו מן דין. רבינו יהודה
אמר, זכותא דיעקב אגין עלייהו דישראל,
הִזְא הוּא דכְתִיב, (תhalim כד) לולי יי' שחייה לנו
יאמר נא ישראל, ישראל סבא.

יי' ילחם לכם ואתם תחרישון. (שמות יד) רבוי אבא
פתח (ישעיה נה) אם תשיב משbat רגליך עשות
חפץ ביום קדרשי. זקאן איבון ישראל,
דקודשא בריך הוא אתרעי בהון, לא תדפקא
ביהו, מכל שאר עמי דעלמא, ומאゴ רחימותא
دلיהון, קריב לוין לגביה, ויהב לוין אוריתא,
ויהב לוין שบท, דאייהו קדישא מכל שאר
יוםין, ובניחא מפלא, וחדוה דכלא, וشكיל
שבת, לךבל אוריתא כלא, ומאנ דנטיר שבת,
באיילו נטיר אוריתא כלא.

יקראת לשบท עוג, ענוגא דכלא, ענוגא